

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

SOC/242
Rozbudzanie ducha
przedsiębiorczości poprzez
edukację i kształcenie

Bruksela, 6 lipca 2006 r.

OPINIA

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
w sprawie
komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego,
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów
„Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego:
rozbudzanie ducha przedsiębiorczości poprzez edukację i kształcenie”
COM(2006) 33 wersja ostateczna

Dnia 5 kwietnia 2006 r. Komisja postanowiła, zgodnie z art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno Społecznego i Komitetu Regionów „Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego: Rozbudzanie ducha przedsiębiorczości poprzez edukację i kształcenie”

COM(2006) 33 wersja ostateczna.

Sekcja ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej i Obywatelstwa, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 2 czerwca 2006 r. Sprawozdawcą była Ingrid JERNECK.

Na 428. sesji plenarnej w dniach 5 – 6 lipca 2006 r. (posiedzenie z dnia 6 lipca 2006 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 122 do 16 – 10 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

*

* *

Kluczowe punkty stanowiska EKES-u

Przedsiębiorczość oznacza zdolność osoby do wcielania pomysłów w czyn. Szkolenia z przedsiębiorczości krzewią innowacje, kreatywność oraz pewność siebie. Rozbudzanie ducha przedsiębiorczości poprzez edukację i kształcenie to:

- wczesny start, obejmujący podstawy edukacji i kształcenia w zakresie przedsiębiorczości,
- uzupełniające programy na rzecz wspierania przedsiębiorczości w ramach krajowych programów nauczania, począwszy od szkoły podstawowej, aż po szkolnictwo wyższe,
- pozytywna i skuteczna współpraca między szkołami/universytetami a przedsiębiorstwami,
- zaangażowanie nauczycieli jako wkład w ich rozwój osobisty,
- zaangażowanie pracodawców i pracowników w sporządzenie programów edukacyjnych na rzecz przedsiębiorczości,
- silne zaangażowanie i obecność społeczeństwa obywatelskiego w procesie nauczania,
- zwracanie uwagi w szkole na znaczenie kobiet przedsiębiorców w celu promowania pozytywnej równowagi między kobietami a mężczyznami,
- krzewienie w równym stopniu przedsiębiorczości wśród osób niepełnosprawnych,
- wymiana sprawdzonych rozwiązań i monitorowanie postępów poprzez organizowane przez Komisję coroczne konferencje podsumowujące,
- rola mediów oraz kreowanego przez nich wizerunku biznesu,
- stosowanie „szczelbli przedsiębiorczości” jako jednego z modeli do wykorzystania w państwach członkowskich,

- znaczenie tworzenia punktów kompleksowej obsługi w celu ułatwiania procesu zakładania przedsiębiorstw,
- ustanowienie Europejskiego Roku Przedsiębiorczości na wniosek Komisji,
- rozbudzanie ducha przedsiębiorczości poprzez edukację i kształcenie jako wkład w informowanie o Europie oraz w przybliżanie UE obywatelom.

1. **Streszczenie wniosku Komisji**

- 1.1 W lutym 2005 r. Komisja zgłosiła wniosek mający na celu ożywienie strategii lizbońskiej. Zaproponowano w nim skupienie wysiłków Unii Europejskiej na dwóch zasadniczych zadaniach: zapewnieniu silniejszego, trwałego wzrostu oraz tworzeniu większej liczby lepszych miejsc pracy. W nowym partnerstwie na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia podkreślono znaczenie wspierania bardziej przedsiębiorczych postaw i tworzenia warunków korzystnych dla rozwoju MŚP.
- 1.2 Istnieje potrzeba stworzenia dogodniejszego klimatu społecznego dla przedsiębiorczości, opartego na zintegrowanej polityce, w celu nie tylko zmiany sposobu myślenia, lecz również podniesienia kwalifikacji Europejczyków i usunięcia przeszkód dla nowych przedsiębiorstw oraz w przenoszeniu i rozwoju działalności.
- 1.3 Przedsiębiorczość jest jedną z kluczowych kompetencji niezbędnych dla rozwoju, zatrudnienia i samorealizacji. Wychodząc z założenia, że przedsiębiorczości należy się uczyć przez całe życie, w komunikacie Komisji skoncentrowano się na edukacji od szkoły podstawowej do uczelni wyższej, w tym na kształceniu zawodowym na poziomie szkoły średniej (wstępne kształcenie zawodowe) oraz na instytucjach kształcenia technicznego na poziomie szkolnictwa wyższego.
- 1.4 Formalna edukacja w Europie nie przewidywała do tej pory rozwijania przedsiębiorczości i samozatrudnienia. Podjęto wprowadzić szereg inicjatyw z zakresu nauczania przedsiębiorczości, ale nie zawsze tworzą one jednolitą i spójną całość. Propozycje Komisji, oparte na faktach i sprawdzonych rozwiązaniach, mają ułatwić sformułowanie bardziej systemowego podejścia do kształcenia w zakresie przedsiębiorczości i podkreślić jego znaczenie w rozpowszechnianiu w społeczeństwach europejskich kultury przedsiębiorczości. Większość zadań powinna być podejmowana na szczeblu krajowym i lokalnym.
- 1.5 Komunikat będzie służył jako punkt odniesienia do oceny postępów w opracowywaniu polityki, w szczególności poprzez raporty lizbońskie, które państwa członkowskie złożą zgodnie ze Zintegrowanymi wytycznymi na rzecz wzrostu i zatrudnienia.

2. **Ogólne uwagi EKES-u**

- 2.1 Komitet z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji. Dla osiągnięcia wzrostu gospodarczego, niezbędnego do skutecznego utrzymania europejskiego modelu społecznego oraz sukcesu strategii lizbońskiej, istotne jest nasilenie działalności przedsiębiorców. Europa

potrzebuje większej liczby przedsiębiorców dysponujących odpowiednimi umiejętnościami w celu skutecznego konkutowania na rynkach. Jak zauważa Komisja, korzyści krzewienia przedsiębiorczości nie ograniczają się jedynie do większej liczby nowych firm, innowacyjnych przedsięwzięć oraz nowych miejsc pracy. Duch przedsiębiorczości należy postrzegać jako podstawową umiejętność i szansę na rozwój kariery, jak również jako istotną część rozwoju osobistego. Wspiera on kreatywność, innowację i pewność siebie oraz rozwija ducha inicjatywy i pomaga pogodzić się z odniesioną porażką. Chodzi o zaszczepienie postawy przedsiębiorczej, a nie jedynie o nauczanie, w jaki sposób zostać człowiekiem interesu. Kształcenie w zakresie przedsiębiorczości pozwala pracownikom na świadome postrzeganie swojego otoczenia zawodowego oraz wykorzystywanie nadarzających się sposobności. Przedsiębiorczość oznacza zdolność osoby do wcielania pomysłów w czyn¹.

- 2.2 EKES popiera pogląd, iż do zwiększenia współczynników przedsiębiorczości niezbędna jest zmiana sposobu myślenia oraz postaw, która powinna rozpocząć się w młodym wieku. Duch przedsiębiorczości powinien być pomyślany jako proces uczenia się przez całe życie, który rozpoczyna się w szkole podstawowej. Właśnie tam kładzie się podwaliny pod szczególne umiejętności właściwe przedsiębiorcom, rozszerzające wiedzę ogólną i kulturę nabywane w procesie formalnego kształcenia, np. kreatywność, poczucie inicjatywy, aktywne podejście do wiedzy i dalszego kształcenia itd. Może to być źródłem większej elastyczności w różnych okresach życia, pomagając kobietom i mężczyznom w znalezieniu równowagi między pracą a życiem prywatnym. Należy uwzględnić rolę rodziny i jej postaw wobec przedsiębiorczości.
- 2.3 Komitet z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z wiosennego szczytu². Rada Europejska podkreśliła potrzebę tworzenia ogólnej pozytywnej atmosfery wokół przedsiębiorczości i zachęca państwa członkowskie do wzmocnienia odpowiednich działań, w tym poprzez edukację i kształcenie w zakresie przedsiębiorczości. W krajowych programach reform jak i raportach należy w sposób wyraźny wspomnieć o działaniach na rzecz poprawy środowiska biznesowego dla każdego MŚP, niezależnie od typu i rozmiaru, oraz na rzecz zachęcania osób, zwłaszcza kobiet i młodzieży, do rozpoczęcia działalności gospodarczej.
- 2.4 Komitet pochwała propozycję dotyczącą stworzenia punktów kompleksowej obsługi (*one stop shops*), tak by umożliwić szybkie i łatwe zakładanie firm. Stanowi to istotną kwestię ze względu na ogólny rozwój i większą liczbę miejsc pracy. Jednakże Komitet już wcześniej stwierdził, iż bariery dla przedsiębiorczości przed i po założeniu firmy są o wiele większe, niż się przypuszcza. Zbytne skoncentrowanie się na szybkiej rejestracji firmy może nieumyślnie doprowadzić do tego, że przedsiębiorca przed rozpoczęciem nowego przedsięwzięcia zbyt mało czasu poświęci na niezbędne badania, planowanie, budowanie potencjału oraz ogólną

¹ COM(2005)548 – Wniosek dotyczący zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kluczowych kompetencji w uczeniu się przez całe życie

² Konkluzje prezydencji, Rada Europejska w Brukseli, 23 – 24 marca 2006 r.

analizę³. W związku z tym Komitet powtarza, iż ważne jest nie tylko rozpoczęcie, ale także przeniesienie działalności.

2.5 Kwestie regulacyjne, podatkowe i finansowe, będące czynnikami wpływającymi na przedsiębiorczość, zostały omówione we wcześniejszych opiniach Komitetu⁴.

2.6 Chociaż Komitet popiera propozycje i zalecenia zawarte w komunikacie, pragnie poczynić następujące uwagi.

3. Uwagi szczegółowe EKES-u

3.1 Duch przedsiębiorczości w edukacji

3.1.1 Przedsiębiorcze myślenie jest procesem uczenia się przez całe życie, który powinien rozpocząć się w młodym wieku i przebiegać przez cały okres edukacji. Zarówno szkolnictwo podstawowe, średnie, jak i wyższe powinny dać lepsze podstawy do przyswajania wiedzy i umiejętności pozwalających następnie kształtować niezależność i ducha przedsiębiorczości. Formalna, pogłębiona i odpowiedniej jakości edukacja otworzy drogę do skutecznego, specjalistycznego nauczania przedsiębiorczości. Niedawne badania⁵ pokazały, że programy kształcenia w zakresie przedsiębiorczości odgrywają niezmiernie istotną rolę w zachęcaniu młodzieży do rozważenia samozatrudnienia jako opcji przyszłej kariery. Programy te zwiększyły również zdolności studentów do rozwiązywania problemów, rozwinęły ich pewność siebie i uświadomiły znaczenie współpracy i pracy w grupie. Uczenie przedsiębiorczości wiąże się z czynnym udziałem w nauczaniu, a nie jedynie pasywnym przyswajaniem. Badania przeprowadzone przez Uniwersytet w Lund⁶ pokazują, że przedsiębiorczość bierze się przede wszystkim z doświadczenia zawodowego i praktyki, a nie z nauczania formalnego.

3.1.2 Rozwijanie ducha przedsiębiorczości to istotna kwestia zarówno w teoretycznym, jak i zawodowym kształceniu na poziomie średnim i wyższym, i może ono mieć dodatkowe pozytywne skutki, rozbudzając zainteresowanie różnymi formami nauczania. W związku z tym Komitet zauważa, że istnieją różne rodzaje kultur biznesowych, które należy uwzględnić przy opracowywaniu programów nauczania.

³ Opinia EKES-u w sprawie Zielonej księgi Komisji na temat przedsiębiorczości w Europie, (sprawozdawca Ben Butters) – (DzU C 10 z 14.1.2004, s. 58)

⁴ Opinia EKES-u w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Plan działania: europejski program na rzecz przedsiębiorczości” (sprawozdawca: Ben Butters) – (DzU C 74 z 23.3.2005, s. 1); opinia EKES-u w sprawie Zielonej księgi Komisji na temat przedsiębiorczości w Europie (sprawozdawca: Ben Butters) – (DzU C 10 z 14.1.2004, s. 58)

⁵ *Enterprise 2010 – the next generation*, badania przeprowadzone przez Junior Achievement Young Enterprise, wrzesień 2005

⁶ „Entrepreneurship, Career Experience and Learning – Developing our Understanding of Entrepreneurship as an Experiential Learning Process” dysertacja Diamanto Politisa, Wydział Ekonomii i Zarządzania, Uniwersytet w Lund, 2005

- 3.1.3 Jednym ze sposobów jest nawiązanie w dobrym momencie autentycznych kontaktów pomiędzy szkołami, przedsiębiorstwami, rządem, odpowiednimi urzędami oraz społecznościami lokalnymi. Administracje jednostek edukacyjnych oraz przedsiębiorcy powinni współdziałać na rzecz opracowania możliwie najlepszych metod edukacji. Pracodawcy i pracownicy powinni być widoczni i we właściwy sposób brać udział w nauczaniu. Komitet zgadza się z Komisją, że należy wyraźnie podkreślić znaczenie przedsiębiorczości i włączyć ją w krajowe programy nauczania. Powinno to iść w parze z przyjęciem odpowiednich rozwiązań na rzecz realizacji tego zadania. Ze względu na horyzontalny charakter przedsiębiorczości, dla zapewnienia skoordynowanego podejścia, wymagana jest ścisła współpraca między wszelkimi odpowiednimi ministerstwami (edukacji/przemysłu/gospodarki).
- 3.1.4 Należy wspierać różne inicjatywy krajowe i lokalne, jak również wymianę sprawdzonych rozwiązań. Należy przy tym przeprowadzić konsultacje ze zorganizowanym społeczeństwem obywatelskim (w tym partnerami społecznymi, organizacjami rodzinnymi itd.).
- 3.1.5 W procesie tym należy udzielić pełnego poparcia nauczycielom. Trzeba ich poinformować o korzyściach nauczania przedsiębiorczości oraz pokazać sposoby realizacji takich programów, poczynając od szkolnictwa podstawowego. Szkoły muszą zatem posiadać nie tylko konieczne zasoby kadrowe i finansowe, ale także wystarczającą niezależność, aby być w stanie wypełnić te, jak i inne postawione im zadania. Nauczyciele powinni rozumieć, że w ogólnym nauczaniu musi też znaleźć się miejsce dla niezależności, ciekawości oraz krytycznego podejścia uczniów, które mogą być bodźcem do rozwijania przedsiębiorczego sposobu myślenia. Dlatego należy przekonywać nauczycieli, że ta forma edukacji może również być źródłem rozwoju osobistego.
- 3.1.6 Komitet ubolewa, że w komunikacie nie uwzględniono w większym stopniu kwestii przedsiębiorczości kobiet, choć zostało to wspomniane we wstępie. Współczynnik dziewcząt w szkole średniej biorących udział w ćwiczeniach z prowadzenia minifirmy jest taki sam jak w przypadku chłopców, a w niektórych państwach nawet większy. Pomimo tego, jak wskazują badania⁷, mężczyźni mają większe szanse na rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej i są pewniejsi swoich umiejętności przedsiębiorczych. Zjawisko to zasługuje na głębsze rozważenie i dotyczy całego systemu oświaty.
- 3.1.7 Prawdopodobieństwo zostania przedsiębiorcą powinno być takie samo dla osób sprawnych jak i niepełnosprawnych. Edukacja i kształcenie w zakresie przedsiębiorczości winno uwzględniać udzielanie stosownego wsparcia zainteresowanym. W proces ten należy zaangażować odpowiednie organizacje niesienia pomocy niepełnosprawnym na szczeblu europejskim, krajowym i lokalnym.

7

Global Entrepreneurship Monitor, 2005 Executive report

3.2 **Rozpowszechnianie sprawdzonych rozwiązań i proces monitorowania**

3.2.1 W komunikacie Komisji określono i podsumowano dokonania oparte na sprawdzonych rozwiązaniach. Obecnie należy się skupić na dalszej realizacji i rozpowszechnieniu tych wniosków, propozycji i zaleceń.

3.3 **Rozpowszechnianie sprawdzonych rozwiązań**

3.3.1 Komitet jest świadomy, że państwa członkowskie dysponują przykładami programów nauczania wzbogaconych o tematy i zajęcia, których celem jest rozwijanie kompetencji potrzebnych do prowadzenia w przyszłości działalności gospodarczej oraz pragnąby dodać kolejny przykład do pomysłów wymienionych już w komunikacie: zaangażowanie w szkolenia z przedsiębiorczości zarówno władz publicznych, jak i osób prywatnych. Należy jednakże sprawdzić skuteczność takich programów i możliwość ich szerszego zastosowania, na wzór modelu zwanego „szczeblami przedsiębiorczości” (ang. *entrepreneurship-staircase*)⁸. Model ten, który znajduje zastosowanie na różnych poziomach, począwszy od szkoły podstawowej, aż po badania na poziomie uniwersyteckim, okazał się skuteczną metodą wychowania do przedsiębiorczości już od najmłodszych lat oraz kontynuowania kształcenia na dalszych etapach edukacji:

- siedmiolatki w trakcie zajęć „przebłyski geniuszu” wprowadzają proste i praktyczne innowacje;
- w zajęciach szkolnych dla piętnastolatków czynnie uczestniczą i udzielają informacji przedstawiciele przedsiębiorstw, organizacji i władz;
- osiemnastolatki uczą się, jak zostać młodym przedsiębiorcą oraz jak otworzyć małą firmę;
- na etapie szkolnictwa wyższego program obejmuje specjalne wydziały i programy na rzecz przedsiębiorczości.

3.3.2 Istotne jest utworzenie forum najlepszych rozwiązań. W państwach członkowskich należy pogłębić już podjęte inicjatywy na rzecz ustalenia i wymiany dobrych rozwiązań, a ich koordynacją winna zająć się Komisja. Istotną tego częścią są doroczne konferencje w ramach Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw. Komitet z niecierpliwością oczekuje również na konferencję organizowaną przez Komisję jesienią 2006 roku, która stanowić będzie nawiązanie do komunikatu w sprawie rozbudzania ducha przedsiębiorczości. Komitet wzywa, by w konferencję tę zaangażowane były wszystkie odpowiednie podmioty publiczne i prywatne, oraz zwraca uwagę, że w ramach studium przypadku można zastosować inne modele, jak np. „szczeble przedsiębiorczości”. Ważne jest, by w trakcie forum omówić skuteczne modele, w ramach których łatwiej jest tworzyć, począwszy od szkoły podstawowej, warunki (mentalność, cechy osobowościowe) wykształcające przyszłe zdolności w zakresie przedsiębiorczości i które można dostosować do kryteriów i programów nauczania innych

8

Model wprowadzony przez Związek Przedsiębiorstw Szwedzkich

państw członkowskich. Komitet proponuje także, by taka konferencja podsumowująca stała się dorocznym wydarzeniem oceniającym realizację zaleceń Komisji.

- 3.3.3 W swoim komunikacie Komisja czyni porównania ze Stanami Zjednoczonymi, gdzie działania na rzecz przedsiębiorczości są wspierane w większym stopniu niż w Europie. W swojej poprzedniej opinii Komitet stwierdził, że w porównaniu ze Stanami Zjednoczonymi proporcjonalnie mniej Europejczyków angażuje się w tworzenie od początku swoich firm oraz zdecydowanie większy jest odsetek tych, którzy preferują zatrudnienie w cudzej firmie niż pracę na własny rachunek. Wielu analityków jest zdania, że europejski model społeczny stanowi jedną z kluczowych przyczyn, dlaczego Europejczycy wolą być pracownikami w obcym przedsiębiorstwie. Należy rozważyć: a) czy informacje te są odpowiednie do wykorzystania w analizie porównawczej aktywności w państwach członkowskich UE oraz w porównaniu ze standardami panującymi w innych częściach świata, b) jaki jest skutek przedkładania zatrudnienia w obcym przedsiębiorstwie nad pracę na własny rachunek, c) czy w bezpośredni sposób wiąże się to z brakiem dynamizmu przedsiębiorczego w Europie oraz d) czy rozwiązania są do przyjęcia dla społeczeństwa europejskiego⁹.
- 3.3.4 Przedsiębiorczość jest istotna dla ogółu społeczeństwa. Aby promować kulturę przedsiębiorczości oraz podkreślić jej znaczenie dla ogólnego rozwoju państwa, Komitet proponuje ustanowienie roku 2009 Europejskim Rokiem Przedsiębiorczości. W związku z tym Komitet odnotowuje, że w roku 2010 będzie miał miejsce śródkresowy przegląd kilku związanych z tym programów wspólnotowych. W społeczeństwie należy krzewić pozytywne postawy wobec przedsiębiorczości. Europejski Rok Przedsiębiorczości stanowiłby okazję do konsolidacji i wzmocnienia istniejących przedsięwzięć na rzecz wymiany sprawdzonych rozwiązań. Europejski Rok Przedsiębiorczości mógłby także odegrać rolę w informowaniu społeczeństwa o UE oraz przybliżaniu Unii jej obywatelom.
- 3.3.5 Komitet podkreślał już, że media odgrywają kluczową rolę w krzewieniu ducha przedsiębiorczości i wyjaśnianiu, na czym polega aktywność gospodarcza. Jednak za bardzo akcentuje się przedsiębiorstwa duże oraz wielonarodowe. Należy tworzyć strategie wskazujące na znaczenie przedsiębiorców, jak również promować wizerunek małych firm i mikroprzedsiębiorstw działających w wyspecjalizowanych branżach, usługach, rzemiosłach tradycyjnych i rękodzielnictwie¹⁰.

3.4 Monitorowanie

- 3.4.1 Ponieważ edukacja i kształcenie należą do kompetencji państw członkowskich, ogromne znaczenie ma kwestia monitorowania i wdrażania działań. Komitet zauważa, że dotychczasowe raporty w ramach karty małych przedsiębiorstw zastępuje się raportami

⁹ Opinia EKES-u w sprawie Zielonej księgi Komisji na temat przedsiębiorczości w Europie, (sprawozdawca Ben Butters) – (DzU C 10 z 14.1.2004, s. 58)

¹⁰ Patrz także opinia EKES-u w sprawie Zielonej księgi Komisji na temat przedsiębiorczości w Europie, (sprawozdawca Ben Butters) – (DzU C 10 z 14.1.2004, s. 58)

ogólnymi, stanowiącymi część strategii lizbońskiej (Zintegrowane wytyczne na rzecz wzrostu i zatrudnienia, wytyczna nr 15). Jednak Komitet jest zdania, iż nadal można by sporządzać krajowe tabele ewaluacji. Komisja, uwzględniając zasadę pomocniczości oraz specyfikę każdego kraju, powinna określić cele jakościowe i ilościowe, aby skutecznie i długoterminowo oceniać postępy. Ważność zachowują propozycje poczynione w końcowym raporcie grupy eksperckiej ds. edukacji na rzecz przedsiębiorczości¹¹.

3.4.2 Komitet zauważa, że wysiłki na rzecz ożywienia ducha przedsiębiorczości można finansować poprzez niektóre wspólnotowe programy szkoleniowe, np. Erasmus i Leonardo, fundusze strukturalne, zwłaszcza Europejski Fundusz Społeczny, oraz przyszły Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP). Jednakże te mechanizmy wsparcia nie wydają się ze sobą skoordynowane. Niezbędna jest więc spójna strategia szczebla wspólnotowego na rzecz ożywienia ducha przedsiębiorczości. Należy w jasny sposób wskazać metody oraz ich finansowanie i poinformować podmioty każdego szczebla o różnych możliwościach pozyskania wspólnotowych środków finansowych.

3.4.3 Zgodnie z apelem Rady Europejskiej¹², Komitet zamierza monitorować działania priorytetowe podjęte przez prezydencję fińską na rzecz uwolnienia potencjału przedsiębiorstw.

Bruksela, 6 lipca 2006 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu
Ekonomiczno-Społecznego

Sekretarz Generalny
Europejskiego Komitetu
Ekonomiczno-Społecznego

Anne-Marie SIGMUND

Patrick VENTURINI

*

* *

UWAGA: Załącznik na następnej stronie

¹¹ Raport końcowy grupy eksperckiej ds. edukacji na rzecz przedsiębiorczości „Making progress in promoting entrepreneurial attitudes and skills through Primary and Secondary education”, ukończony w lutym 2004 r

¹² Konkluzje prezydencji, Rada Europejska w Brukseli, 23 – 24 marca 2006 r.

ZAŁĄCZNIK 1
do opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Następujące poprawki, które uzyskały poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów, zostały odrzucone w trakcie debaty:

Kluczowe punkty stanowiska EKES-u, tiret 14

Zmienić w następujący sposób:

~~„ustanowienie Europejskiego Roku Przedsiębiorczości na wniosek Komisji,”~~

Wynik głosowania:

Za:	48
Przeciw:	62
Wstrzymało się:	15

Punkt 3.3.4

Zmienić:

~~„Przedsiębiorczość jest istotna dla ogółu społeczeństwa. Aby promować kulturę przedsiębiorczości oraz podkreślić jej znaczenie dla ogólnego rozwoju państwa, Komitet proponuje ustanowienie roku 2009 Europejskim Rokiem Przedsiębiorczości wzywa Komisję do podjęcia właściwych działań krzewiących. W związku z tym Komitet odnotowuje, że w roku 2010 będzie miał miejsce śródkresowy przegląd kilku związanych z tym programów wspólnotowych. W w społeczeństwie należy krzewić pozytywne postawy wobec przedsiębiorczości. Europejski Rok Przedsiębiorczości stanowiłby okazję do konsolidacji i wzmocnienia istniejących przedsięwzięć na rzecz wymiany sprawdzonych rozwiązań. Europejski Rok Przedsiębiorczości mógłby także odegrać rolę w informowaniu społeczeństwa o UE oraz przybliżaniu Unii jej obywatelom.”~~

Wynik głosowania:

Za:	60
Przeciw:	73
Wstrzymało się:	13